

Drievoudig didactisch stappenplan

STAP 1. STARTING HOME

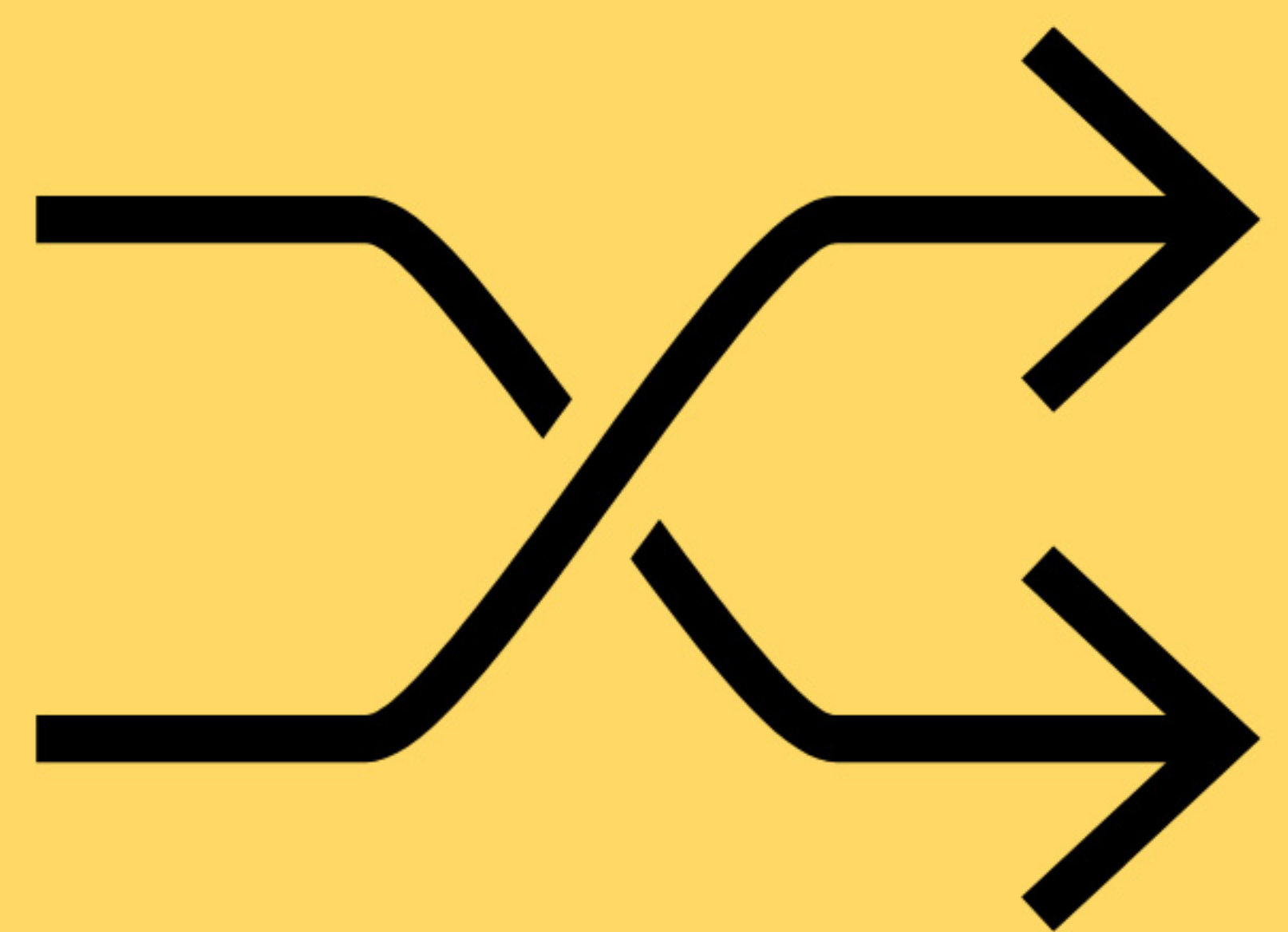
In een eerste stap bereidt men zich goed voor op de ontvangst door de andere, in het eigen levensbeschouwelijk vak (eventueel in het uur van de eigen levensbeschouwing). Wat zegt mijn eigen traditie over het thema waarrond de andere mij wil rondleiden in diens traditie of overtuiging? En wat denk ik over de manier waarop de andere diens traditie of overtuiging op dit punt verstaat en beleeft? De ontmoeting met de levensbeschouwelijke andere kan maar betekenisvol zijn als men zich goed voorbereidt.

STAP 2. CROSSING OVER

Een tweede stap is vervolgens het oversteken en het betreden van de levensbeschouwelijke ruimte van de andere; niet als participant maar als gast, getuige, uitgenodigde. Gastvrijheid betekent niet dat men geen kritische vragen kan stellen aan de andere die hem de kans geeft de eigen traditie en identiteit uit te leggen en te verantwoorden, ook ten aanzien van zichzelf.

Crossing over is niet bedoeld om zich door de andere te laten overtuigen of de eigen identiteit te verloochenen, of om een oppervlakkig compromis te bereiken dat alleen kijkt naar de gelijkenissen. Echte dialoog is gevoelig voor zowel overeenstemming als verschil. Respect voor de ruimte van de andere blijft wel altijd de voorwaarde. Hetzelfde respect geldt voor diegenen die te gast zijn: ook zij hebben een aantal elementaire rechten. Zo'n ontmoeting kan verwondering opwekken, maar ook wrevel en zelfs weerstand, en daarmee leert men omgaan.

STAP 3. COMING BACK (HOME)

De derde beweging is het terugkeren naar de eigen levensbeschouwelijke ruimte; religieus of vrijzinnig. Wat heb ik geleerd uit de ontmoeting met de andere? Kloppen mijn vooronderstellingen of dien ik die te nuanceren, bij te stellen of zelfs te herzien? En vooral: wat heb ik bijgeleerd over mijn eigen identiteit, over wie ik ben en wie ik wil worden, voor mezelf en voor anderen.

